

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 7C/48/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5120207320
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Dúbravková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2023:5120207320.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred samosudkyňou JUDr. Gabrielou Dúbravkovou v právnej veci žalobkyne: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XXX, XXX XX D. C., právne zastúpená: JUDr. Lenka Špiriaková PhD., advokátka so sídlom J. Milca 11, 010 01 Žilina, IČO: 508 793 24, proti žalovanej: E. F., nar. XX.X.XXXX, bytom C. G. XX, XXX XX D. C., právne zastúpená: JUDr. Zdenka Hulmanová, advokátka so sídlom Kysucká cesta 3, 010 01 Žilina, IČO: 40004163, o určenie vlastníckeho práva, taktó

rozhodol:

Súd žalobu žalobkyne **z a m i e t a**.

Súd **p r i z n á v a** žalovanej nárok na náhradu trov konania proti žalobkyňi v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 26.6.2020, proti v žalobe označenej žalovanej domáhala súdneho výroku, ktorým by súd určil, že žalobkyňa je podielovým spoluvlastníkom nehnuteľnosti, parcela KNC č. XXX- záhrada o výmere 129m², KNC parcela č. XXX-XXXXXXX o výmere 642m², KNC č. XXX-XXXXXXXXXX plochy a nadvoria o výmere 257m², KNC parcela č. XXX-XXXXXXX o výmere 165m², evidovaných na LV č. XXX pre k.ú. C. a to vo veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1 a trov konania.

2. Žalobkyňa svoju žalobu skutkovo odôvodňovala tým, že so žalovanou uzatvorili dňa 15.7.2008 darovaciu zmluvu, na základe ktorej žalobkyňa darovala žalovanej spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1 na predmetných nehnuteľnostiach. Vklad predmetnej darovacej zmluvy bol povolený dňa 9.9.2008 pod spis. zn. V XXXX/XXXX. Na predmetnom liste vlastníctva č. XXX pre k.ú. C. zostali zapísané vlastnícke práva okrem žalovanej (spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1 nadobudnutý titulom darovania podľa darovacej zmluvy zo dňa 15.7.2008, spoluvlastnícky podiel o veľkosti 9/20 nadobudnutý titulom dedenia po manželovi žalovanej) ešte v prospech brata žalobkyne H. F. o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/20, ktorý ho nadobudol titulom dedenia na základe Osvedčenia o dedičstve č. D958/03. Brat žalobkyne H. F. je zároveň podielovým spoluvlastníkom o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/10 k rodinnému domu č. XX postaveného na parcele KNC č. XXX o výmere 257m² zastavané plochy a nadvoria. Podielové spoluvlastníctvo k predmetnému rodinnému domu v podiele 9/10 patrí aj žalovanej. Žalobkyňa sa v súlade s ust. § 630 OZ domáha vrátenia daru spoluvlastníckeho podielu vo výške 1 na predmetných nehnuteľnostiach z dôvodu, že žalovaná sa správa k jej bratovi H. F. ako blízkej osobe v hrubom rozpore s dobrými mravmi, pričom uvedená okolnosť je naplnením skutkovej podstaty vrátenia daru, resp. predpokladom vrátenia predmetu darovania. Hrubé porušenie dobrých mravov voči priamemu príbuznému žalobkyne spočíva v nasledovnom správaní žalovanej: - žalovaná napriek tomu, že bratovi žalobkyne p. H. F. svedčí právo podielového spoluvlastnícka, z ktorého dôvodu má právo nehnuteľnosť užívať, bez akéhokoľvek právneho dôvodu bráni trvalému a riadnemu užívaniu všetkých nehnuteľností patriacich do ich podielového spoluvlastníctva, t.j. bráni bratovi žalobkyne k užívaniu záhrad, pozemku na ktorom stojí rodinný dom a taktiež bráni trvalému a riadnemu užívaniu rodinného

domu, kde má brat žalobkyne stále prihlásený trvalý pobyt. Žalovaná dokonca znemožnila bývanie brata žalobkyne v predmetnom rodinnom dome, pričom na tomto mieste je treba zdôrazniť, že brat žalobkyne mal v rodinnom dome č. XX v k.ú. C. svoju vlastnú izbu so svojimi osobnými vecami, ktorú za života svojich právnych predchodcov riadne užíval, býval v nej. Po smrti práv. predchodcu mu však bolo zo strany žalovanej úplne znemožnené bývanie v tomto rod. dome a dotknutá osoba – brat žalobkyne bola tak vystavená nebezpečenstvu ohrozenia života a zdravia pre stratu bývania. Na bývanie ho pre uvedené amorálne správanie žalovanej musela dokonca prichýliť žalobkyňa; - žalovaná rovnako absolútne vylúčila brata žalobkyne z výkonu všetkých práv a povinností podielového spoluvlastníka, ktoré sú podielovému spoluvlastníkovi priznané zákonom v ustanoveniach §137 ods. 1 a §139 OZ napriek záujmom brata žalobkyne o výkon týchto práv a povinností; - žalovaná ďalej odmietla vydať bratovi žalobkyne všetky jeho osobné a prac. veci, ktoré mal v predmetnom rod. dome, dokonca žalovaná obvinila brata žalobkyne z krádeže nákovy, ktorá však v skutočnosti patrila bratovi žalobkyne. Pri vstupe na nehnuteľnosť na neho privolala políciu s odôvodnením, že si neželá, aby brat žalobkyne vstupoval na jej nehnuteľnosti. Žalovaná odôvodňovala vylúčenie brata žalobkyne z užívania nehnuteľnosti svojim výlučným vlastníckym právom, pričom však má dobrú vedomosť o tom, že toto jej tvrdenie je úplné klamlivé. Na záver rozsahu tohto hrubého porušenia dobrých mravov žalobkyňa uviedla, že priestupkové konanie voči bratovi žalobkyne bolo z dôvodu, že konanie brata žalobkyne nebolo priestupkom zastavené (spis. zn. OU-ZA-OVVS 2-2019/032303/115/SM); -ďalej žalovaná žalovala o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva brata žalobkyne na OS Žilina, konanie je vedené pod spis. zn. 4C/38/2017, hoci mala dobrú vedomosť o existencii dôvodov hodných osobitného zreteľa svedčiacich pre nevyporiadanie podielového spoluvlastníctva v súlade s ust. §142 ods. 2 OZ. Za dôvody hodné osobitného zreteľa svedčiace nezrušeniu a nevyporiadaniu podielového spoluvlastníctva žalobkyňa považuje skutočnosť, že brat žalobkyne má silnú citovú väzbu k nehnuteľnosti, keďže ide o dedičstvo po jeho práv. predchodcoch, má tam trvalý pobyt a rovnako, ak by nebolo žalobkyne, tak brat žalobkyne sa nebude mať kde uchýliť, zostane bez domova, označené konanie o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva ku dňu podaniu tejto žaloby nie je ukončené, ale žalobkyňa ako splnomocnená zástupkyňa svojho brata v predmetnom konaní bude uplatňovať aj spomenuté námietky ako procesnú obranu v konaní o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva. Ďalej žalobkyňa uviedla, že pri kvalifikácii správania hrubo porušujúce dobré mravy na strane žalovanej je treba vziať zreteľ na skutočnosť, že brat žalobkyne je invalidný dôchodca a trpí viacerými vážnymi ochoreniami, ktoré ho v dôsledku uvedenej skutočnosti stavajú do pozície marginalizovanej skupiny, u ktorej je potreba zhora popísané správanie žalovanej skutočne kvalifikovať ako správanie hrubo porušujúce dobré mravy. Žalovaná nemôže predsa bez právnych dôsledkov vyhodiť brata žalobkyne na ulicu a dokonca ho pranierovať cestou priestupkových konaní ako priestupkovo zodpovedného, hoci si je vedomá invalidity a ochorení brata žalobkyne a hoci si je rovnako dobre vedomá, že len titulom existencie podielového spoluvlastníctva má brat žalobkyne de facto rovnaké práva a povinnosti ako žalovaná. Žalobkyňa vyzvala žalovanú na dobrovoľné vrátenie daru prostredníctvom svojho práv. zástupcu výzvou zo dňa 24.2.2020, ktorú žalovaná prevzala osobne dňa 28.2.2020, na ktorú však nijako nerefletovala. Napriek nečinnosti žalovanej od dňa 29.2.2020 žalobkyňa považuje do časti nehnuteľnosti, ktoré jej darovala podľa darovacej zmluvy žalovanú za neoprávnenú držiteľku.

3. Žalovaná sa k podanej žalobe vyjadrila písomne podaním doručeným súdu dňa 22.9.2020, v ktorom potvrdila, že nadobudla predmetný podiel v špecifikovaných nehnuteľnostiach do svojho podielového spoluvlastníctva na základe darovacej zmluvy uzatvorenej so žalobkyňou dňa 15.7.2008. K uzavretiu darovacej zmluvy došlo z dôvodu vykonania nápravy chybného skutkového stavu spôsobeného nesprávnym zápisom vlastníckych práv v neprospech už zomretého manžela žalovanej I. F. v dedičskom konaní konanom po poručiteľovi B. F. č.k. D958/03-42, Dnot 165/03. V predmetnom dedičskom konaní vedenom po poručiteľovi B. F., otcovi žalobkyne a zomretého manžela žalovanej došlo k uzatvoreniu dohody o vyporiadaní dedičstva, na základe ktorej syn poručiteľa I. F. – manžel žalovanej – nadobudol 9/10 aktív uvedených v odseku III osvedčenia o dedičstve zo dňa 16.9.2004 a to domu, súp. č. XX postaveného na KNC parcele XXX zapísaného na LV č. XXXX pre k.ú. C. a spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 1 k pozemkom zapísaným na LV č. XXX k.ú. C., parcely KNC č. XXX, XXX, XXX J. XXX z titulu uzatvorenej dohody dedičov manžela – žalovaná a I. F. vyplatili žalobkyňu ako aj matku a ďalšiu sestru manžela žalovanej A. F. a K. L. spolu v sume 800.000,- Sk s tým, že práve manžel žalovanej sa mal stať podielovým spoluvlastníkom všetkých nehnuteľností a to domu ako aj príľahých pozemkov so spoluvlastníckym podielom 9/10. Omyl vzniknutý pri vyporiadaní dedičstva priznala aj žalobkyňa, ktorá uvedené potvrdila čestným prehlásením obsiahnutým v darovacej zmluve zo dňa 15.7.2008. Zároveň prehlásila, že v budúcnosti nevyužije § 630 OZ, nakoľko darovaním iba majetkoprávne usporiadala vlastníctvo k pozemkom, ktoré mali patriť jej nebohému bratovi I. F. a nie jej. Nárok žalobkyne

uplatnený predmetnou žalobou považuje žalovaná za nárok nedôvodný ale predovšetkým sa jedná o nárok premlčaný, nedôvodnosť nároku opiera tak o vyššie uvedené skutočnosti vyplývajúce z obsahu darovacej zmluvy uzatvorenej medzi stranami sporu dňa 15.7.2008, ako aj o nasledovné skutočnosti. V dedičskom konaní č.k. D 958/03, Dnot 165/03 došlo k uzatvoreniu dohody dedičov, na základe ktorej na naliehanie sestier manžel žalovanej súhlasil s tým, že svojho brata H. F. nebude z nehnuteľnosti vyplácať, ale ponechá mu symbolicky spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1/10 z dôvodu, že tento mal v tom čase v rodičovskom dome trvalý pobyt a nemal svoje vlastné trvalé bývanie. V predmetnom rod. dome však nebýval, v rodinnom dome žila žalovaná s manželom a svojimi v tom čase ešte nepľnoletými dcérami. Do smrti svojho manžela žalovaná spolu s manželom rodinný dom rekonštruovali, v čom následne pokračovala aj žalovaná po smrti manžela. H. F. sa o svoj spoluvlastnícky podiel nezaujímal, na rekonštrukciu rod. domu nikdy neprispel, rovnako sa nestaral ani o údržbu rod. domu, až do roku 2013 býval so svojou priateľkou mimo obce C. a rodinu žalovanej nenavštevoval. H. F. nemal v rod. dome žiadne svoje osobné veci a už vôbec tam nemal svoju vlastnú izbu, H. F. nemal od rod. domu ani kľúč. V roku 2013 prišiel H. F. pod vplyvom alkoholu, ktorému holduje za žalovanou, ktorá už v tom čase nemala manžela a žila v dome len so svojimi dcérami a oznámil jej, že nemá kde spať, preto súhlasila aby v ten večer u nich švagor prespal, ráno sa však H. F. správal agresívne, dcéry žalovanej sa ho báli a tak žalovaná oznámila švagrovi, aby išiel spať k svojej matke, ktorá v tom čase ešte žila. Je pochopiteľné, že žalovaná nemohla súhlasiť, aby jej švagor zostal u nej bývať – nemožno od nej spravodlivo požadovať aby bývala v jednom dome ona s dcérami a pre ňu úplne cudzí muž, ktorý navyše požíval alkohol. Moment kedy sa H. F. domáhal bývania v rod. dome súp. číslo XX v k.ú. C. sa stal v roku 2013, takže pokiaľ odmietnutie žalovanej považovala žalobkyňa za konanie v rozpore s dobrými mravmi, mohla si nárok na vrátenie daru uplatniť najneskôr v roku 2016, žalovaná tak vzniesla námietku premlčania nároku žalobkyne na vrátenie daru. Tvrdenia žalobkyne, že žalovaná H. F. z rod. domu, ktorého je spoluvlastníkom vyhodila nie je pravdivé, ona len nesúhlasila, aby sa k nej nasťahoval, čo je však na jej životnú situáciu a osobu H. F. pochopiteľné. Žalovaná mala záujem spoluvlastníctvo so švagrom zrušiť a vyporiadať, vzhľadom k tomu že nebolo možné uzatvoriť dohodu o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva, podala na Okresnom súde Žilina žalobu o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, konanie je vedené pod spis. zn. 4C/38/2017 a z dôvodu obštrukcií na strane H. F. ako žalovaného a jeho splnomocnenej zástupkyne, ktorou je žalobkyňa k rozhodnutiu vo veci ešte nedošlo. Obhajoba žalobkyne, že jej brat má silnú citovú väzbu k nehnuteľnosti nemá oporu v postoji H. F. k predmetnej nehnuteľnosti o ktorú sa dlhé roky nezaujímal a nikdy neprispel na jej rekonštrukciu alebo údržbu a opravy. Zároveň si H. F. neplnil nikdy ani iné povinnosti súvisiace s vlastníctvom nehnuteľnosti, napr. neplatil daň z nehnuteľnosti vo výške svojho podielu. V súvislosti s priestupkovým konaním vedeným na základe oznámenia žalovanej o protiprávnom konaní H. F. uviedla, že H. F. sa bez vedomia žalovanej, ktorá užíva rodinný dom a aj prislúchajúce pozemky dlhoročne spolu s dcérami a jedná sa o jej nedotknuteľné obydlie chránené Ústavou SR vstúpil na predmetné nehnuteľnosti a zobral si bez jej súhlasu nákovu, ktorú užíval ešte jej manžel a vlastníctvo k nej považovala za vlastné. Políciu zavolała z dôvodu obavy o svoj majetok, čo nemôže byť konaním v rozpore s dobrými mravmi, v tomto prípade je práve vstup H. F. do obydlia žalovanej bez jej súhlasu a najmä v jej neprítomnosti útokom voči osobe žalovanej, ktorá sa len bránila oznámením tohto konania na polícii. Žalobou o vrátenie daru možno považovať za nástroj žalobkyne, ako naďalej znemožniť žalovanej riadne si vysporiadať spoluvlastnícke vzťahy k nehnuteľnostiam, ktoré oprávnené užíva. Z uvedených dôvodov navrhla, aby súd žalobu žalobkyne zamietol.

4. K vyjadreniu žalovanej sa žalobkyňa vyjadrila písomne podaním doručeným súdu dňa 18.1.2021, v ktorom uviedla, že popiera tvrdenia žalovanej o tom, že v rámci dedičského konania po poručiteľovi B. F. malo dôjsť k akémukoľvek omylu. Osvedčenie o dedičstve, spis. zn. D 958/03-42, Dnot 165/03 zo dňa 16.9.2004 je právoplatné a vykonateľné, pričom takého rozhodnutie nikdy nebolo žalovanou ani jej právnym predchodcom, manželom nebohým I. F. spochybnené a napadnuté, žalobkyňa ani takéto vyjadrenia žeby došlo k omylu a nebohý manžel žalovanej I. F. mal byť nadobúdateľom väčšieho alebo celého podielu ako je uvedené v označenom osvedčení o dedičstve až doteraz nepočula, žalobkyňa argument žalovanej považuje výlučne za účelové tvrdenie. Žalobkyňa poukázala na to, že nadobudla spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1 v celku na nehnuteľnostiach, ktoré sú predmetom tejto žaloby od svojej matky, nebohej p. A. F. titulom darovacej zmluvy zo dňa 14.10.2004, ktorej vecnoprávne účinky nastali povolením vkladu pod č. V XXX/XXXX, žalobkyňa sa tak stala legitímnou podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľnosti, ktorých vrátenia sa v rámci tohto konania domáha. Ďalej poukázala na to, že darovaciu zmluvu zo dňa 15.7.2008, podľa ktorej žalovaná nadobudla k predmetným nehnuteľnostiam spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1 v celku pripravila žalovaná a žalobkyňa nemala možnosť nejako obsah tejto darovacej zmluvy ovplyvniť. Žalovaná zmluvu predložila na podpis žalobkyne

s tvrdením, že všetko je vybavené, o nič sa nemusí báť a zaujímať, pričom žalovaná vytvorila u žalobkyne takú časovú tieseň, ktorá donútila žalobkyňu bez všetkého túto podpísať, navyše žalobkyňa darovala spoluvlastnícky podiel na pozemkoch žalovanej v dobrej viere s tým, že bude rešpektovať právo p. H. F. na bývanie, o čom ju žalovaná pred podpisom zmluvy tiež dôrazne viackrát uisťovala. Skutočnosť, že žalovaná vložila do zmluvy ustanovenie, podľa ktorého by sa žalobkyňa mala zriecť do budúcnosti nárokuj na uplatnenie práva podľa ust. § 630 OZ je neplatným zmluvným dojednaním, pretože nikto sa nemôže účinne vopred vzdať práva, ktoré ešte nenadobudol, resp. ktoré právo dotknutá osoba nadobudne až v budúcnosti. Uvedené ustanovenia je teda v darovacej zmluve jednoznačne neplatné a preto nie je žiadnym ustanovením zákona vylúčené, aby sa momentálne žalobkyňa domáhala aplikácie tohto ustanovenia súdnou cestou. Žalobkyňa ďalej uviedla, že nie je pravdivé tvrdenie žalovanej o tom, že p. H. F. sa o nehnuteľnosti nikdy nestaral, nezaujímal, neprispel na jej rekonštrukciu alebo údržbu či opravy, alebo dokonca neplatil daň. Žalovaná absolútne na základe vlastnej vôle a bez prípadného právneho dôvodu, ktorý si mohla z titulu ňou tvrdeného alkoholizmu a strachu pred p. H. F. zabezpečiť vopred cestou neodkladného opatrenia uzurpovala vlastnícke práva k nehnuteľnostiam, ktorých je podielovou spoluvlastníčkou spolu s p. H. F.. Doslova a do písmena mu vytrvalo bránila a bráni v akomkoľvek užívaní spomenutých nehnuteľností, hoci má na to legitímny nárok. Nesprávila sa ani ako rešpektujúca majoritná podielová spoluvlastníčka pri realizácii investícií do rodinného domu č. XX, tieto realizovala zasa len z vlastnej vôle bez predchádzajúcej dohody s p. H. F.. L. H. F. ako podielový spoluvlastník ani nevedel o realizácii akýchkoľvek investícií žalovanej, keďže táto ho do rodinného domu a na prislúchajúce pozemky odmietla čo i len pustiť, nieto na nich ešte zotrvať. L. H. F. sa nikdy svojich spoluvlastníckych práv nevzdal a plnil si svoje povinnosti podielového spoluvlastníctva, ktoré je reálne možné pre trvajúce správanie žalobkyne hrubo porušujúce dobré mravy si plniť, napr. pravidelne platiť dane a to aj za predmetný rodinný dom ako aj prislúchajúce pozemky. Žalovaná sa nemôže dovolávať práva nedotknuteľnosti svojho obydla, ak jej obydlie sa nachádza v rodinnom dome, ktorý je v podielovom spoluvlastníctve, kde navyše v rámci rodinných vzťahov pri dedení po poručiťovi B. F. bol síce len ústne najskôr manžel žalovanej a neskôr aj samotná žalovaná zaviazaná na strpenie p. H. F. v rodinnom dome, ktorý bol už vtedy starým mládencom a z uvedeného dôvodu nemal garantované žiadne iné bývanie. Nie je pravdou, že p. H. F. v rodinnom dome nebýval už pred smrťou poručiťa B. F., mal síce priateľku u ktorej občasne prespával, ale trvalo býval a žil v rodinnom dome č. XX C.. Práve situáciu keď p. H. F. odišiel na pár dní k priateľke žalovaná využila, vymenila zámky a preto H. F. už nemal kľúče od rod. domu. Žalovaná ďalej tiež zavádza, keď tvrdí, že p. H. F. sa domáhal bývania v predmetnej nehnuteľnosti len v inkriminovaný deň v roku 2013, pretože tento sa svojho nároku domáhal trvalo, odkedy ho žalovaná nevpustila do rod. domu, kedy dňa 24.11.2013 odišiel len na nákup do obchodu a viac sa do domu nedostal, nakoľko ho žalovaná odmietla vpustiť. Vtedy sa musel p. H. F. uchýliť k sestre – žalobkyňi, pričom toto považoval len za dočasné útočisko, kým sa situácia so žalovanou nevyrieši. Od uvedeného momentu sa neustále opakovanne domáhal bývania v nehnuteľnosti v rod. dome, ale oproti správaniu žalovanej bol úplne bezmocný, navyše, v tom čase sa stal invalidným dôchodcom, kedy sa mu podstatne znížil príjem a začal užívať veľké množstvo liekov. Žalovaná o uvedenej skutočnosti mala dobrú vedomosť a napriek neustálemu naliehaniu p. H. F. na možnosť vrátiť sa bývať späť do rod. domu tieto jeho nároky nereflektovala a navyše začala nehnuteľnosť bez vyporiadania podielového spoluvlastníctva bez akéhokoľvek súhlasu H. F. ako sama tvrdí renovovať a prerábať. Žalovaná tak vyvolala a trvalo udržiavala správanie hrubo porušujúce dobré mravy, keď po prvé vylúčila H. F. z bývania v rod. dome č. XX, C. a navyše aj z užívania príslušných nehnuteľností. V rodinnom dome mu zadržala osobné a pracovné veci a ani na jeho opakované dlhodobé požiadavky o obnovenie pôvodného stavu a umožnenie bývania za celé tie roky nijako nereflektovala, navyše privolala na neho hliadku PZ. Žalovaná roky užívala nehnuteľnosti, ktoré sú aj v podielovom spoluvlastníctve p. H. F. bez toho, aby mu akýmkoľvek spôsobom čo do rozsahu jeho spoluvlastníckeho podielu kompenzovala za jeho popísanej životnej a osobnej situácie 100 %-né užívanie nehnuteľností (RD aj pozemkov, vrátane úžitkov) jej osobou a rodinou. Žalobkyňa opätovne zdôraznila, že žalovaná napriek existencii dôvodov hodných osobitného zreteľa podľa ust. § 142 ods. 2 OZ svedčiacich pre nevyporiadanie podielového spoluvlastníctva podala žalobu o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva. K vznesenej námietke premlčanie uviedla, že premlčacia doba na uplatnenie vrátenia daru plynie odlišne od situácie, keď porušeniu dobrých mravov zakladajúcemu právo na vrátenie daru došlo len jedným jediným konaním obdarovaného dosahujúcim značnú intenzitu a inak v prípade sústavného opakovaného alebo pretrvávajúceho porušovania dobrých mravov od obdarovaných. V prípade opakovaného a pretrvávajúceho závadného konania, ktorého sa dopúšťa práve žalovaná by začala plynúť premlčacia doba až odo dňa, kedy by žalovaná definitívne upustila od tohto svojho konania. V tomto prípade však žalovaná vyvolala a udržiava správanie hrubo porušujúce dobré mravy, znemožnila

bývanie a výkon práv a povinností p. H. F. ako podielovému spoluvlastníkovi a tiež preukázateľne od tohto svojho správania do dnešného dňa neupustila – p. H. F. je napriek existencii svojho podielového spoluvlastníctva k rod. domu č. XX J. príľahlých pozemkov navyše ako invalidný dôchodca, ktorým je od roku 2013 neustále odkázaný/závislý na bývanie u žalobkyne, ako aj na finančnú pomoc a inú podporu a ďalej žalovaná toto svoje závadné konanie hrubo porušujúce dobré mravy len umocňuje obviňovaním p. H. F. z páchania priestupkov, ktoré konanie žalovanej sa samozrejme dotýka aj dobrého mena a povesti nielen dotknutého p. H. F., ale aj dobrého mena a povesti samotnej žalobkyne a jej rodiny. Vo vzťahu k uvedeným skutočnostiam žalobkyňa konštatovala, že premlčacia doba pre uplatnenie práva na vrátenie nehnuteľného daru, v tomto prípade pre neupustenie od uvedeného popísaného konania hrubo porušujúce dobré mravy žalovanou, žalobkyňi ani len nezačala plynúť. Pretrvávajúce správanie žalovanej spočívajúce v trvalom upieraní bývanie p. H. F., ako aj absolútna uzurpácia výkonu práv výlučného vlastníka, hoci je žalobkyňa len podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľností, bez ohľadu na veľkosti jej spoluvlastníckeho podielu exponované posledným excesom žalovanej proti p. H. F. v podobe priestupkového konania sa dá vyhodnocovať v priamom porovnaní so znením právnej vety rozhodnutia NS SR spis. zn. 33Cdo/4080/2007, kedy by rovnako k uplynutiu premlčacej doby žalobkyne pre uplatnenie práva na vrátenie nehnuteľného daru počítanej od spomenutého excesu nedošlo.

5. Žalovaná sa na výzvu súdu k vyjadreniu žalobkyne ďalej písomne nevyjadrila.

6. Súd rozsudkom č.k. 7C 48/2020-70 zo dňa 7.3.2022 žalobu žalobkyne zamietol a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania proti žalobkyňi v celom rozsahu, keď v odôvodnení svojho rozsudku okrem iného v bode 25. konštatoval, že v danej veci dôvody na vrátenie daru tak ako ich uviedla žalobkyňa vo svojej výzve zo dňa 24.2.2020 nie sú dané.

7. Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Žiline uznesením č.k. 7Co 100/2022-109 zo dňa 19.10.2022 vyššie uvedený rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení svojho zrušujúceho rozhodnutia krajský súd v bode 4. uviedol: „Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančný súd nielenže nevykonal vo veci dostatočné dokazovanie, ale na podklade výsledkov vykonaného dokazovania nedospel k správnym skutkovým zisteniam a následne i vec nesprávne právne posúdil. Z dôvodu nevykonania potrebného dokazovania sú ním vyslovené závery predčasné a z hľadiska právneho posúdenia veci sa prvoinštančný súd odklonil od predmetu konania vymedzeného v žalobe, keď v rámci hodnotenia vykonaných dôkazov a posudzovania skutkového stavu hodnotil vzťahy medzi žalovanou a bratom žalobkyne z pohľadu jednotlivých ustanovení o podielovom spoluvlastníctve, napriek tomu, že predmetom žaloby bolo vrátenie daru, a teda predmetom skúmania malo byť naplnenie intenzity predpokladov vymedzených v ust. § 630 OZ.“ V bode 5. uviedol: „Predmetom konania nebolo posúdiť, aké práva má brat žalobkyne vo vzťahu k žalovanej ako podielový spoluvlastník, aké možnosti na obranu jeho práv ako podielového spoluvlastníka mu zákon ponúka, ale ustáliť, či skutočnosti tvrdené žalobkyňou vo výzve na vrátenie daru a v priebehu konania naplňujú intenzitu hrubého porušenia dobrých mravov vo vzťahu k členovi rodiny žalobkyne tak, ako predpokladá ust. § 630 OZ. Na to však bolo potrebné zo strany prvoinštančného súdu vykonať potrebné dokazovanie, a to či už oboznámením sa so zdravotným stavom brata žalobkyne a tak isto bolo potrebné vykonať jeho výsluch vzhľadom na skutočnosti tvrdené žalobkyňou, najmä zistenie závažnosti poškodenia zdravia na strane brata žalobkyne, ako i dopadu postoja žalovanej na jeho psychiku. Bude potrebné dokazovanie zamerať na zistenie, či si vie brat žalobkyne vôbec predstaviť život v rodinnom dome spoločne so žalovanou a jej deťmi, či je pripravený s nimi zdieľať spoločné bývanie a podobne. Bez zistenia postoja brata žalobkyne k celkovej situácii tak, ako je žalobkyňou popisovaná, totiž nie je možné ani objektívne vyhodnotiť intenzitu, resp. stupeň naplnenia zákonných predpokladov v zmysle § 630 OZ na strane žalovanej. Za nie bez významu odvolací súd považuje zväžiť i výsluch ďalšieho brata žalobkyne, a to B. F. ku skutočnostiam uvádzaným žalobkyňou a k okolnostiam ohľadom domáhania sa bývania pánom H. F. v dome žalovanej, resp. užívania príľahlých pozemkov. Zároveň bude potrebné objasniť motiváciu žalovanej v jej odmietavom postoji, skúmať, aké sú reálne možnosti brata žalobkyne obstarat' si vlastné bývanie, posúdiť stupeň jeho odkázanosti na starostlivosť o jeho osobu. Iba na podklade uvedeného bude možné objektívne vyhodnotiť ospravedliteľnosť odmietavého postoja žalovanej k riešeniu bytovej situácie brata žalobkyne, jeho práva na obydlie a uspokojovanie jeho bytových potrieb. Zároveň tak objasniť i stupeň intenzity a naplnenie zákonných predpokladov podľa § 630 OZ.“

8. Po vrátení veci odvolacím súdom sporové strany zotrvali na svojich vyjadreniach.

9. Súd na základe vykonaného dokazovania z pôvodného prvostupňového konania a doplneného dokazovania v zmysle záverov odvolacieho súdu zistil nasledovný skutkový stav:

10. Medzi stranami konania nebolo sporné a súd mal zároveň za preukázané z Darovacej zmluvy zo dňa 15.7.2008 (dôkaz produkovaný žalobkyňou na č.l. 6 až 7 spisu) že žalobkyňa v postavení darcu a žalovaná v postavení obdarovanej uzatvorili uvedeného dňa darovaciu zmluvu, na základe ktorej

v zmysle článku III žalobkyňa ako daryňa darovala touto zmluvou obdarovanej spoluvlastnícky podiel 1 v predmetných nehnuteľnostiach a obdarovaná dar v zmysle článku IV zmluvy prijala. Vklad darovacej zmluvy bol povolený pod č. K. a žalovaná bola zapísaná ako podielová spoluvlastníčka v predmetných nehnuteľnostiach v podiely 1 na LV č. XXX pre k.ú. C..

11. Z výpisu LV č. XXX pre k.ú. C. (dôkaz produkovaný žalobkyňou na č.l. 8 spisu) súd zistil, že okrem podielu 1, ktorý nadobudla žalovaná na základe predmetnej darovacej zmluvy je žalovaná zapísaná ako podielová spoluvlastníčka v podiele 9/20 v predmetných nehnuteľnostiach a to na základe uznesenia OS Žilina – 35/09. Medzi sporovými stranami nebolo sporné, že uvedený podiel nadobudla žalovaná na základe dedičského konania po svojom manželovi I. F.. Ako ďalší podielový spoluvlastník v predmetných nehnuteľnostiach je na predmetnom liste vlastníctva zapísaný F. H. v podiele 1/20 a to na základe Osvedčenia o dedičstva č. D 958/03.

12. Z výpisu z LV č. XXXX pre k.ú. C. (dôkaz produkovaný žalobkyňou na č.l. 9 spisu) súd zistil, že je na ňom evidovaný rodinný dom súp. č. XX postavený na parcele XXX (evidovanej na LV č. XXX) a ako podielový spoluvlastníci sú evidovaní žalovaná a to v podiele 9/10 a to na základe uznesenia OS Žilina č. 15D 297/2007 a H. F. v podiele 1/10 a to na základe Osvedčenia o dedičstve č. D 958/03.

13. Medzi sporovými stranami nebolo sporné, že H. F. ako ďalší podielový spoluvlastník predmetných nehnuteľností je bratom žalobkyne a švagrom žalovanej.

14. Žalobkyňa listom zo dňa 24.2.2020 prostredníctvom svojej právnej zástupkyne (dôkaz produkovaný žalobkyňou na č.l. 10 až 11 spisu) adresovaným žalovanej vyzvala žalovanú na vrátenie daru s poukázaním na uzatvorenú Darovaciu zmluvu zo dňa 15.7.2008 a to s poukázaním na ust. § 630 Obč. zák., nakoľko sa k členom jej rodiny vychádzajú z ust. § 116 a § 117 OZ, konkrétne bratovi H. F. správa tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy. V uvedenom liste uviedla: „hrubé porušenie dobrých mravov na Vašej strane spočíva v tom, že p. H. F., ktorý ma spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1/20 na nehnuteľnostiach, ktoré vám darovala moja klientka (parcely KNC č. XXX, XXX, XXX, XXX k.ú. C.) a spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1/10 na rodinnom dome súp. č. XXX (k.ú. C. právny vzťah k rodinnému domu evidovaný na LV č. XXXX Okresného úradu, katastrálneho odboru Kysucké Nové Mesto) ktorý je postavený na parcele č. XXX k.ú. C. ste bezdôvodne znemožnili užívanie nehnuteľností, ktorých je podielovým spoluvlastníkom na rodinnom dome č. XX, k.ú. C. ste vymenili zámky a nehnuteľností bez ďalšieho trvalo užívate výlučne napriek tomu, že p. H. F. je ich legitímnym podielovým spoluvlastníkom. Okrem výlučného užívania nehnuteľnosti s týmito aj trvalo nakladáte, hospodárite, z titulu tohto vášho negatívneho správania – vylúčenia p. H. F. z užívania rod. domu č. XX, k.ú. C. je tento odkázaný na bývanie u mojej mandantky, rovnako bránite p. H. F. vstup na spomenuté pozemky a do rodinného domu. Dokonca, keď sa p. H. F. pokúsil vstúpiť na pozemky a do rodinného domu ktorých je podielovým spoluvlastníkom a z ktorého titulu mu toto právo náleží, ste privolali na neho políciu a pranierovali ste ho cestou priestupkového konania. Zadrživate v RD č. XX, k.ú. C. aj jemu patriace hnutelné veci. Vaše správanie sa dá súhrnne kvalifikovať nielen ako hrubé porušenie dobrých mravov, ale tiež ako hrubý zásah a porušenie spoluvlastníckych práv p. H. F. podľa ust. § 137 ods. 1 a § 139 OZ. Napriek existencii ust. § 142 ods. 2 OZ ste zažalovali p. H. F. o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva (skôr vedený na OS Žilina pod spis. zn. 4C/38/2017) hoci vy sama máte dobrú vedomosť o existencii dôvodov hodných osobitného zreteľa svedčiacich pre nezrušenie a nevyporiadanie tohto podielového spoluvlastníctva, ktorými sú silná väzba na nehnuteľností, ktoré boli predmetom dedenia po právnych predchodcov p. H. F. a tiež jeho neutešená bytová a životná situácia. Aj toto vaše čiastkové správanie sa dá kvalifikovať za správanie hrubo porušujúce dobré mravy. Keďže vaše správanie už podrobne popísané vyššie je v hrubom rozpore s dobrým mravom, pre ktoré na strane mojej klientky ako daryne podľa darovacej zmluvy zo dňa 15.7.2008 vyvstáva právo v súlade s ust. § 630 OZ žiadať predmet darovania späť, vyzývam Vás, aby ste v lehote do 7 dní odo dňa doručenia tohto listu na adresu mojej advokátskej kancelárie oznámili písomne svoj súhlas na vrátenie predmetu darovania podľa darovacej zmluvy zo dňa 15.7.2008, pričom následne bude určený termín podpísania dohody o vrátenie daru do vlastníctva mojej mandantky tak, aby došlo k obnoveniu pôvodného vlastníckeho stavu pred uzatvorením darovacej zmluvy zo dňa 15.7.2008“. Predmetná výzva bola žalovanej doručená dňa 28.2.2020 (dôkaz produkovaný žalobkyňou na č.l. 10 spisu).

15. Z čestného vyhlásenia H. F. zo dňa 29.6.2020 (dôkaz produkovaný žalobkyňou na č.l. 22 spisu) vyplýva, že H. F. čestne vyhlásil, že žalovaná mu bráni v užívaní nehnuteľností, evidovaných na LV č. XXX pre k.ú. C. Poz.súdu, ktoré sú predmetom sporu), ktorých je legitímnym podielovým spoluvlastníkom. Rovnako bráni aj jeho vstupu na tieto nehnuteľností a do rod. domu č. XX v k.ú. C. (LV č. XXXX). Tieto nemôže nijako užívať a je napriek svojej invalidite a početným vážnym ochoreniam odkázaný len na bývanie u svojej sestry – žalobkyne. Žalovaná mu v rodinnom dome zadržala dokonca aj osobné a pracovné veci a po smrti rodičov v rod. dome č. XX už nemohol bývať, nakoľko mu toto

znemožnila. Rovnako mu nejako nikdy neumožnila podieľať sa na výkone práv a povinností k označeným nehnuteľnostiach, ktorým je podielovým spoluvlastníkom a tieto vykonávala výlučne. Ďalej tiež uviedol, že žalovaná ho krivo obvinila, že jej mal ukradnúť nákovu (ktorá však bola jeho) a privolala na neho políciu s tým, že nehnuteľností sú len jej a on nemá žiadne právo na ne vstupovať, priestupkové konanie voči jeho osobe bolo zastavené, nakoľko sa priestupku nedopustil.

16. Žalobkyňa vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedla, že jej brat H. F. mal v rodinnom dome č.s. XX K. C. malú izbu, kde bola kuchynská linka a mal to zariadené od vtedy ako sa dom postavil, asi tak od roku 1986. Od roku 1996 býval u svojej priateľky a málokedy chodil domov. Po smrti ich otca v roku 2003 s druhým bratom – manželom žalovanej spolu dennodenne pracovali v hore, brat H. tam izbu mal stále, väčšinou však prespával u svojej priateľky a zobral si len nejaké oblečenie na výmenu. Po smrti otca tak 3-4 roky mal však brat H. búračku a zhoršil sa mu zdravotný stav, vtedy býval u svojej priateľky, ktorá sa o neho starala. Keď zomrel manžel žalovanej (ich brat) v roku 2007 sa situácia zmenila, dovtedy vychádzali všetci dobre, nemali žiadny problém, kľúče sa odkladali na jedno miesto, ktoré bolo známe im všetkým a keď tam niekto chcel ísť, tak si otvoril, medzi bratmi neboli žiadne problémy. Po smrti manžela žalovanej žalovaná vymenila kľúče, zamkla to a odvtedy tam nikto do chalupy nevšiel, lebo nedovolila nikomu. V roku 2013 potom ako sa brat H. s priateľkou nejako pohádali sa vrátil domov, zazvonil, otvorili mu, vošiel do vnútra, že tam bude bývať, prespal tam, ráno si išiel kúpiť jesť a viac sa do domu nedostal, s tým, že ho tam nepustia, že tam nemá čo robiť. Vtedy prišiel ku nej, aby ho prenocovala, kým sa to nevyrieši a dodnes je u nej. Potom tam ešte zopár krát bol, žalovaná mu neotvorila, dožadoval sa viac krát vydania kľúčov, ale nebolo mu to umožnené, povedal jej to brat, že sa tam nedostal a vrátil sa ku nej, lebo nemal ísť kde bývať. Žalovaná ho tam vôbec nechce pustiť a nemôže tam bývať, záhrada je veľká aj chalupa je veľká a nemôže to užívať. Brat ako podielový spoluvlastník sa súdnou cestou voči žalovanej nedomáhal usporiadania ich spoluvlastníckych vzťahov.

17. Svedok H. F., brat žalobkyne a švager žalovanej vo svojej svedeckej výpovedi na pojednávaní uviedol, že žalovaná ho nechcela pustiť do domu, v ktorom má podiel po svojich rodičoch. V tomto dome býval od svojho detstva, keď tam prišiel, nechcela ho tam pustiť, žandárov na neho volala. Presne si už nepamätal ako to bolo. Prišiel tam asi 7 – 8 rokov dozadu, predtým býval u priateľky v D., potom keď ochorel tak tam prišiel, chcel ísť do svojho. Prišiel tak, že prišiel do svojho domu, na ktorom má svoj podiel, jednu noc ho tam nechala prespať, potom zamkla, nedala mu kľúče a vykrikovala z okna, že ju chce znásilniť. Keď ešte robil, v tomto dome býval, pomáhal aj bratovi, býval tam keď žil brat, mamka aj všetci. Keď tatko umrel, tak občas chodil do D. ku kamarátke. Najskôr mal izbu na vrchu nad kotolňou, potom mal kuchynku, mal tam kachle, vodu, točku ako v kuchyni, posteľ a lampu a papiere a túto izbu si zamykal. Mal tam všetko, mal tam drevo, píly, všelijaké veci, lopaty, všelijaké náradie, farby, všetko možné, klincov, mal tam osobné veci čo fasoval, prešívaky, rifle, bundy, všetko to tam v kasni zostalo, tieto veci tam mal aj počas toho obdobia keď prechodne býval u svojej priateľky. Všetky veci mu tam zostali aj rifle aj motorky, aj na povale všetky veci, nič si nezobral. Keď tam býval, tak tam spával. Keď napr. robil v D., tak býval v D., keď robil v M., tak mu poskytli ubytovanie tam. Jeho priateľka mala chalupu v D.. Do C. chodil vtedy, keď robil a keď sa hádali brat s ňou aj s deťmi, tak tam nemohol ani vydržať, ešte tatko žil, dennodenne tam boli žandári. Keď ešte žil brat tak tam chodieval, mal tam tú izbu, ktorú aj užíval. Keď tam prišiel, tak tam prespal a keď mal ísť do roboty, tak odtiaľ išiel do roboty, mal tam posteľ, paplón a všetko, čo potreboval, kredenc, bolo to zariadené ako kuchynka, bol tam stôl, umývadlo a to mu stačilo. Zamestnaný bol dovtedy kým neochorel je to asi 15 rokov dozadu keď nemohol pracovať, myslel si, že mu to prejde a neprešlo mu to, asi 9 rokov dozadu je invalidným dôchodcom predtým bol 5 rokov tak, že mu to prejde a mu to neprešlo a bol na podpore. Má problémy od nôh, kĺby, kríže, stavce a nemôže chodiť, berie pravidelne lieky od bolesti a od spania, lebo nemôže spať a vitamíny. Keď bratovi pomáhal seno zväzať, keď robieval, rezal mu po poobediach a keď už nemohol pracovať, ani nemohol mať živnosť, tak tam vždy chodil a tam prespával, bolo to tak ako pre brata, keď mu pomáhal, tak tam prespal, bol slobodný, tak pomáhal všetkým súrodencom. Keď brat zomrel už si nepamätal koľko krát tam prespával, prespával tam občas, s tým, že kto si to má všetko pamätať a potom sadol do auta a odišiel, kto to tam mal načúvať. Nevedel uviesť prečo sa odsťahoval od priateľky z D., poukázal na to, že už to nebolo dobré, priateľka chcela mať deti a on nemohol, fagan jej vyrástol a už ho nepotrebovala a hanbila sa za neho, že taký chodí, lebo už nevládal. Chcel bývať v C.. Má stále trvalý pobyt na adrese C. XX, býva u žalobkyne, pretože ho žalovaná nechcela pustiť do domu je to asi 8 rokov dozadu keď ho vyhnala prvýkrát a asi 4 roky dozadu, keď na neho zavolala žandárov, už si to presne nepamätal. Keď tam prišiel zazvonil a otvorila mu, povedal jej, že tam ide bývať, zavolala ho dovnútra, dala mu ešte jesť, potom sa ešte nejak rozprávali, vtedy prespal na prízemí vzadu v izbe, to prerobila, odkladali sa tam nejaké veci a tam bol gauč a hore ho nepustila, tak nevie čo tam hore bolo, ešte vravel, že tam má veci a prišla jedna dcéra, že tam nemá žiadne veci, že tam

nemá ísť, ešte bola malá. Jednu noc tam prespal, keď znova prišiel od sestry, od bránky zazvonil a tak už ho nepustila, začala cez okno vykričať, že zavolá žandárov a povedala, že to je jej a že v živote už nič od nej nedostane, že tam nemá nič a že tam nemá čo robiť. Z poschodia okno otvorila a kričala a neotvorila, že jej detiska znásilní a aj ju, medzi nimi však nedošlo nikdy k žiadnemu takému incidentu, z ktorého by mohla toto vyvodzovať, dokonca jej ešte aj pomáhal predtým. Tak ani nevie, čo tam pôjde, keď bude na neho žandárov volať, nerád chodí po žandároch. Zobral sa a išiel sám preč, z policajtni sa ani nestretol. Viackrát tam nebol, keď ho nechcela pustiť a mu vykrikovala, išiel ku sestre, potom keď na neho zavolala žandárov, už ju o nič nežiadal, nechce aby sa to riešilo cez žandárov, nerád chodí po žandároch, vyhrážala sa mu žandármi a potom tam už ani nechodil. Nenapísal jej žiadny list aby ho do domu pustila. Na polícii bol asi 4 roky dozadu, že jej ukradol nejakú kovadlinu. Žalovaná mu nikdy neponúkla nejakú finančnú náhradu za to, že v dome nebýva, raz bola za ním v D., aby jej to podpísal, ale je to nepodpísal. Neinformovala ho, že ide rekonštruovať dom, nebola za ním a ani o tom nevedel, dozvedel sa o tom asi od kamarátov až potom, keď to už bolo skoro hotové. Svedok ďalej uviedol, že si vie predstaviť, že by sa vrátil bývať do rodinného domu, býval tam celé roky. Mohol by tam bývať naspodu, tam sú len dva schodíky, do kuchynky sa dostane, z druhej strany sa vyjde na dvor, tam sú asi tiež len dva schody a mohol by byť v kuchyni dole, kde mamka spávala a tú obývačku, tam sú dvere aj voda aj všetko, záchody sú aj naspodku aj na vrchu, hodiny sú aj naspodku aj na vrchu, každá izba má svoj vypínač alebo istič, bol tam aj kotol na plyn na všetko, aj ústredné, všetko tam je, ona tam ani palcom nemihla, aj voda tam je, to sa tam kopalo asi 770 m, 7 to majú dokopy, ešte sa učil keď to tam robili. Nevedel uviesť aký má podiel na rodinnom dome, uviedol, že tam bolo 5 podielov, brat mal 1 a štyri tam ešte zostali a on tam po tatkoví musí mať podiel, nevedel presne koľko mu tam patrí, to by sa malo vymerať. Žalovaná ho mohla hneď z toho vyplatiť, keď bol ešte zdravý a mohol byť pokoj, chcel si tam chatu postaviť a preto tam doniesol bunku a ona mu túto bunku rozpredala. Nevedel o tom, že žalovaná podala návrh na zrušenie podielového spoluvlastníctva s tým, že ho z domu vyplatí, o tom mu nehovorila a o tom nič nevie, uviedol, že nevie o tom, že by ho v tomto konaní mala zastupovať sestra, keby ho boli 20 rokov dozadu vyplatili, tak by bol iné riešil a vtedy robil. Keby ho aj vyplatila kde si teraz môže nájsť bývanie, radšej pôjde na slobodárku. Kde minie peniaze to je jeho vec, keď ich aj prepíše a keď aj skončí pod mostom, mohli ho skôr vyplatiť, mal peniaze, bol by si čosi kúpil, slobodárku, vie si predstaviť, žeby býval sám, keby mal peniaze, tak sa aj kdesi natiahne. Keby mal zdravie, tak ešte lepšie a teraz keď ochorel, tak nemá o neho nikto záujem. Žalovaná aj s deťmi sa o neho nezaúčujú odkedy zomrel brat. V súčasnej dobe býva u svojej sestry A. B. - žalobkyne, tam má svoju izbu aj kuchyňu, je tam záchod, kúpeľňa, všetko toto užíva a nemusí chodiť schodami, lebo sa mu zle chodí po schodoch, nemôže chodiť, ešte hore ako tak vyjde, ale dolu nemôže. Má príjem 320,-eur, sestere dáva iba na elektriku a všetko si kupuje sám. Keď potrebuje niečo kúpiť, tak požiada niekoho aby mu doniesol, buď mu to donesie sestra alebo niekto. Starostlivosť o seba si predstavoval tak, že bude mať pridelenú opatrovatelku, keď bude potrebovať, vtedy si požiada, zatiaľ ešte pomaly prejde.

18. Žalovaná vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedla, že švagor H. F. sa do rodinného domu vrátil po 20-tich rokoch potom čo býval u svojej priateľky v D., tam si aj prerábali bývanie s priateľkou, rodinný dom a keď prišiel nebola doma, otvorila mu dcéra a keď potom prišla z práce dcéra jej povedala, že prišiel ujo H. a že bude už u nich bývať. On bol vtedy opitý, nechala ho jednu noc prespať v obývačke a potom ráno povedal, že ide ku svojej mame, ktorá vtedy bývala u žalobkyne a potom sa vrátil podvečer, ale bála sa ho pustiť, lebo deti boli doma a sa ho báli. Cez okno mu povedala, že zatiaľ bývanie pre neho nemá a potom odišiel a vtedy ani policajtov nevolala ani nič a ešte aj dcéra mu povedala, že ujo H. vy ste sa nestarali keď otec zomrel, boli sme malé a teraz prídete a chcete tu rovno bývať. On jej nič nepomohol keď jej manžel zomrel, nemal o nič záujem a ani nebýval u nich keď manžel zomrel, možno raz u nich prespal, keď ešte svokra u nich bývala a to bolo všetko, on nemal záujem o nič, ani o opravy ani o nič, dom bol v zlom technickom stave, musela do toho vložiť peniaze, aby tam vôbec mohla bývať a rodina sa potom obrátila proti nej, oni pýtali iba vyplatiť podiel z toho domu aj z pozemkov, pozemky boli omylom prevedené na švagrinu, pretože oni patrili k domu a vyplácala svokru aj z domu aj z pozemkov, lebo to bol celok, švagriná dostala peniaze, čo svokru vyplatila z domu. Na to aby ich mohla vyplatiť si musela zobrať pôžičku a nikto jej nič nepomohol, mali existenčné problémy a nikto z rodiny jej nepomohol. Celá situácia v roku 2013, keď prišiel do ich domu sa vyvíjala tak ako popísala. Mali taký rozhovor, on jej povedal, že on tam chce bývať, lebo tam má nárok a vtedy mu povedala, že by sa jej obrátil život naruby, že ho poopravovala, všetko čo sa dalo, že kde bol doteraz. Nechcela sa s ním nejako hádať, pretože bol opitý, to by nebolo dobré a pokiaľ mu už na druhý deň keď ho nechcela pustiť povedala mu, že sa ho aj deti boja, tak vychádzalo to z toho, že on bol agresívny, požíval alkoholické nápoje a nemali s ním dobrú skúsenosť, ešte keď tam chodil, keď ešte robil s jej manželom, tak ho deti poznali ako sa správal. To, že ho mala obviňovať z toho, že chce znásilniť jej deti to nie je

pravda toto by ju ani nenapadlo. Ani z ľudského ani z technického hľadiska mu nemá ako dať bývanie, sama sa lieči a nevie si predstaviť, ako by teda mohol bývať s nimi. Z technického hľadiska, nakoľko už bol aj vypracovaný znalecký posudok, sa mu ani nedá umožniť mu tam bývať, pretože tam má 14 m². Do tej situácie sa dostal sám, ona za to nemôže, ľutuje ho ako človeka, ale za to nemôže, pretože celý život požíva alkoholické nápoje a v 54 rokoch nemá vlastné bývanie a žiadať od vdovy, čo je toľko rokov sama, nemá žiadneho muža, tak to je pre ňu také, že sa vôbec nehanbí. Keď žil ešte jej manžel H. F. v podstate s nimi nebýval, prespával u nich vtedy, keď spolu s manželom pracovali, pretože jej manžel mu zabezpečoval prácu v okolí a pokiaľ mal prácu niekde blízko, tak u nich prespával ale trvalo s nimi nebýval. Spoločne bývali s rodičmi jej manžela aj H. F. v čase keď ešte žili svokrovci, nebýval tam okolo 1996 roku, prichádzal tam, keď potreboval prespať kvôli práci ale vlastne už s nimi nebýval, nebýval s nimi ani po smrti svokra, po smrti svokra nadobudol väčšinový podiel na tomto rod. dome jej manžel a po smrti svokra tam taktiež nebýval, občas tam prespával a ani sa nikdy nedomáhal, žeby tam s nimi chcel bývať. Po smrti manžela s nimi nebýval, vrátil až v tom roku 2013 tak ako uvádzala, že mu otvorila dcéra, dcéra mala vtedy asi 16 alebo 17 rokov. V medziobdobí od roku 2007 keď zomrel jej manžel do roku 2013 tam nebýval, bývala s nimi ešte svokra, chodieval tam za ňou, občas tam prespal, možno 1-2 krát a svokra potom už u nich nebývala už od roku 2008 keď ju vyplatila a vôbec si nepamätá, žeby od roku 2008, keď svokru vyplatila, či by vôbec ešte niekedy u nich bol prespal. Bola za ním v roku 2008, ešte pred jej vyplatením, pretože to boli pre ňu veľké peniaze vyplatiť svokru a bola za ním, že či by neprijal tú výplatu od nej, žeby to už mala pre seba a chcela to mať už vtedy nejak poriešené, keďže svokra pýtala veľkú časť peňazí a chcela nadobudnúť sama pre seba a on jej povedal, že on nechce žiadne splátky, že ak ho vykopne priateľka, že kde on pôjde a od tohto času už sa ani nejak nestretávali, aj ho žiadala, že či by jej neprišiel ešte niečo pomôcť okolo domu, bolo to len raz a vtedy jej povedal, že nemá čas a potom ho už neoslovila. Neudržiavali žiadne vzťahy, vzťahy boli narušené už dávnejšie, pretože švagor vo zvýšenej miere požíval alkoholické nápoje, medzi ním a jej manželom došlo aj k určitým fyzickým potýčkam a v podstate sa ho bála, tie vzťahy boli narušené, ale po roku 2008 neudržiavali žiadne vzťahy, ani ich nenavštevoval a ani ona ho nenavštevovala, nenavštevovali sa ani s ostatnou rodinou ani so žalobkyňou ako švagrinou, nemala o ňom žiadne vedomosti ako žije a čo robí, iba to čo počula, že chodí, že pije. Podiel 9/10 na rod. dome zdedila v dedičskom konaní po svojom manželovi a tieto všetky veci sa riešili aj na tom dedičskom konaní po manželovi, keďže ešte mala vyplatiť za manžela svokre pohľadávku ako aj tým ostatným dedičom a potom jej aj žalobkyňa darovacou zmluvou previedla polovicu tých nehnuteľností a ani predtým ani potom už v nejakom bližšom kontakte ako rodina neboli. Nepamätala si žeby za ňou žalobkyňa bola niekedy po výplate tých peňazí, 1. júla 2008 vyplatila peniaze z toho dedičstva ešte po manželovi, alebo to čo mal manžel vyplatiť ešte z dedičstva po svojom otcovi. Od roku 2013 nikto z rodiny za ňou nebol aby jej vysvetlil situáciu, iba z počutia sa dozvedela, že je inv.dôchodca, avšak od rodiny sa to nedozvedela. Niekedy sa len náhodne stretli v dedine, avšak žeby sa pri sebe pristavili alebo o niečom porozprávali, alebo niečo rozoberali nejaké problémy, to nie. Nezastavila sa ani ona a ani nikto z rodiny. Od roku 2013 sa H. F. domáhal, že tam chce bývať len ten jedenkrát, keď prišiel v tom roku 2013 a potom už nie. Žalobkyňa ju neupozornila, že keď neumožní jej bratovi bývať v dome, že sa bude domáhať vrátenia daru. Žalovaná nikdy neoslovila H. F. aby prispel na opravu a rekonštrukciu nehnuteľnosti, on sa správal ku nej agresívne, ani sa s ňou nechcel rozprávať a teda ho ani nejak nevyzývala. V dome robila rekonštrukciu priebežne asi od roku 2010, vymieňali sa podlahy, vymieňali sa okná, kúrenie sa robilo nové, dlažba a po dve kúpeľne, nerobila žiadnu nadstavbu alebo prístavbu, vlastne išlo o práce, ktoré sa vyžadovali, išlo o nevyhnutné opravy a úpravy, pretože tam sa už nedalo bývať, všetko bolo zastaralé, tam sa do toho domu nič nerobilo asi 35 rokov a preto keď chcela, aby tam mohli riadne bývať a užívať, tak to musela priebežne upravovať a opravovať. H. F. ani písomne nevyzývala aby sa podieľal na nákladoch spojených s opravou a údržbou nehnuteľnosti. Žalovaná si už presne nepamätala časový úsek, odkedy-dokedy býval p. H. F. v D.. Mohlo to byť od roku 1996 do roku 2013.-014. Do D. za svojou priateľkou odišiel ešte v čase keď žili obidvaja rodičia jej manžela a bol tam aj v čase keď zomrel otec v roku 2004, vtedy ho prosila matka, aby prišiel lebo otec bol už v zlom stave, aby pomohol, tak vtedy prišiel, pár dní tam prespal, svokor zomrel v roku 2003, toto bolo teda pred smrťou a potom po smrti tam sem-tam chodil v čase, keď tam bývala ešte jeho matka a teda aj kvôli tej práci, ktorú mu zabezpečoval jej muž. V čase keď tam prespával mal tam takú malú izbičku, ktorá bola ako kuchyňa, ale on to užíval ako izbu, bola tam válenda, nejaký kredenc a voda. Izba v takomto stave fungovala dovtedy keď vyplatila svokru, vypýtala si kľúče a potom tú izbu otvorila a že ju bude užívať, nič tam nerekonštruovala, je to tak ako je, nič tam neprerábala a sú tam aj nejaké veci, ktoré tam zostali, nevie čo tam je, môžu tam byť nejaké kabáty alebo prešivaky. On si všetky také drahocennejšie alebo potrebné veci zobral a zostalo tam len to čo nepotreboval, že už nemalo žiadnu cenu. On si tam tie veci zobral v čase tak ako býval v Krásne, ako priebežne chodil keď ešte teda

tam svokra žila. Kľúče od izby je dala svokra. Nerekonstruovala túto izbu, lebo nemala toľko peňazí, aby mohla rekonštruovať všetko, všetko rekonštruovala postupne, rekonštruovala v roku 2010, 2013 a v podstate už ani nemôže pomaly nič opravovať, lebo by sa tým navyšoval aj podiel švagra, takže v podstate k nejakým rekonštrukciám nevyhnutým pristupovala v tom roku 2010, 2013 a potom už nič nerobila. O tom, že H. F. mal vážny úraz nemala vedomosť, nemala vedomosť, že mal dopravnú nehodu. Keď sa náhodne stretli videla som že chodí s palicou, ale ináč, že by bol nejak zanedbaný alebo mal zhoršený zdravotný stav nie, ale keď chodil do krčmy, tak to asi bolo bezpredmetné riešiť, keď chodil do krčmy, tak asi nebol na tom až tak zle. Vídavala, že do tej krčmy chodil, lebo pred krčmou sedával so skupinkou kamarátov. Nezaujímala o jeho zdravotný stav, mali narušený vzťah, o ňu sa tiež nikto nestaral po smrti jej manžela, takže ani ona sa nezaujímala. Už počas života manžela H. F. nemal moc dobrý vzťah ani s jej manželom, pretože medzi nimi dochádzalo k určitým nedorozumeniam a konfliktom, došlo tam aj k fyzickým útokom zo strany H. F. voči jej manželovi, takže tento vzťah už bol narušený počas života jej muža, keď muž zomrel, tak nemali prečo nejak pokračovať a už sa nekontaktovali. Vzťahy medzi jej mužom a H. F. sa tak zhoršili po smrti svokra, ešte keď u nich bývala svokra a tam došlo medzi nimi aj k útokom. Po smrti manžela jej rodina nepomáhala v ničom. To, že dcéra chodila k žalobkyni ako tetke, to nepovažuje ani za nejakú pomoc, vychádzala z toho, že to je normálne a vtedy tam žila ešte stará mama. Žalobkyňa ku nim nechodila, žeby jej chcela s niečím pomôcť, je pravdou, že dcéra tam ku nim chodila, ale chodila tam aj hlavne z dôvodu, že tam žila ešte starká, jej deti však u nich neprespávali, chodievali tam po škole, keď išli zo školy tak sa tam zastavili, avšak nikto z rodiny osobne ku nim domov s niečím jej pomôcť neprišli, deti tam chodievali na návštevy, vtedy sa o nich postarali, ale to brala ako normálnu vec. K incidentu, ktorý sa udial v roku 2019, keď mala na neho privolať políciu uviedla, že vtedy cestovala v autobuse na súd na pojednávanie o vypořádanie spoluvlastníctva, švagor sa vtedy nedostavil ani neprebral predvolanku. Stáli pri bráne so synom švagrinej a dívali sa či sedí v autobuse. Za 10 min. jej dcéra volala, že je tam ujo H. a že berú nejaké veci zo šopy, tak jej povedala, aby zavolała políciu, vychádzala z toho, že tam nemôže chodiť len tak, žeby sa mal s ňou dohodnúť, že si nemôže zobrať všetko čo chce. To bolo v šope na dvore, tam brána nie je a šopu nezamykala a sa tam dostal. Kovadlinu po smrti manžela schovávala do šopy a keby bola jeho, už si to mohol dávno zobrať a dať na poriadok, políciu zavolała dcéra a keď tam prišli policajti ona tam ani nebola, dcéra jej potom aj povedala ako to prebiehalo, policajti sa pýtali čo sa stalo, potom išli ku švagrinej do dvora, tam to dovýšetrovali, pretože tá kovadlina už bola prevezená tam. Boli potom na občianskoprávnom konaní a keďže ani ona nemala papier od tej kovadliny, ani on nemal, tak sa to skončilo, takže oni nemohli dosvedčiť ani že je to jeho, ani jej.

19. Svedok L. N., ktorý je synovcom žalobkyne vo svojej svedeckej výpovedi uviedol, že vie o tom, že vo veci by sa malo jednať o dom č. XX, t.j. dom na C., kde ako dieťa trávil u svojej babky veľa času, kde trávil víkendy, to trvalo dovtedy kým žil dedo a keď tento zomrel okolo roku 2003, už sa potom začali rodinné vzťahy kaziť po dedičskom konaní. Pokiaľ tam bývala babka, tak do tej chalupy sa dostal každý, kľúče bývali v hodinách a vedeli o tom len rodina, max. suseda, takže keď tam bývala babka, bola na poli, alebo odnikadiaľ išla, tak kľúče boli tam a letná kuchyňa bola vždy otvorená a človek si tam mohol sadnúť a počkať. Nevedel sa vyjadriť k tomu, či mal p. H. F. kľúče alebo nemal, určite do toho obdobia kým sa nevymenila babka, babka keď odtiaľ odišla, išla bývať k žalobkyni okolo roku 2007, bolo to po dedovej smrti možno 3 roky, tak babka tam hore už vôbec nechodievala. Potom keď sa babka odtiaľ odsťahovala do domu nechodil. Boli tam nejaké nezrovnalosti ohľadom aj splácania toho domu, čo spomínala babka, kvôli čomu aj tie konflikty vznikali, že oni nemali doriešené s babkou keď ešte žila veci a užívali aj pozemok aj nehnuteľnosti. Po roku 2013 mal pobyt u krstnej mamy, teda u žalobkyne, bývali v jednej chalupe a videl problematiku H., ujca aj zdravotný stav, nemohol sa domôcť toho, aby tam mohol ísť bývať a užívať tú časť domu čo mu prináležala. Osobne pri tom keď jeho ujo H. chcel ísť do domu nebol, nebol ani hore v tom dome. Osobne s ním nešiel za účelom s tým, že ide do toho domu. Chodievala za svojím druhým ujom, ktorý má dom priamo v susedstve, chodievala aj cez dvor, ale v tom dome nebol. Pomáha mu chodiť ku doktorovi a také bežné veci autom zaviesť a pod. a keď nie je doma, tak žalobkynin syn, bratranec, pomáha alebo krstná teda žalobkyňa.. O. H. nie je určite schopný žiť sám bez pomoci tretích osôb, má slabé nohy aj keby išiel autobusom a zastaví autobus mimo toho obrubníka, tak nespraví ani ten krok, má problémy s chrbticou, prejde kúsok doma keď potrebuje alebo od vchodových dverí ku bráne, ale ak by mal urobiť dlhšiu trasu, tak ho nohy neudržia, keď mu niečo povie a za hodinu sa ho opýta čo a ako, tak on si nepamätá, že sa hodinu predtým o tom bavili, niekedy áno, niekedy nie. Čo si pamätá invalidným dôchodcom je 8, 10 rokov, presne to nevedel uviesť. U žalobkyne býva z dôvodu, že mu to dovolila, pretože sa nemohol domôcť toho, aby mohol bývať v rodičovskom dome kde mal podiel z dedičstva, kde mal svoju izbu hore na poschodí, čo si pamätá od malého decka. U žalobkyne býva v dolnej časti domu, lebo nemôže chodiť schodami, má tam

kuchyňu, má tam izbu, WC-ko je na chodbe spoločné. Väčšinou mu uvarí krstná, ale keď si potrebuje niečo narychlo pripraviť ako uvariť párky, tak to si vie. Svedok nemal vedomosť, že by H. F. požíval nad mieru alkoholické nápoje, má lieky, dá si pohár vína, pivo nepije vôbec a keď si dá pohár vína, tak s tými liekmi mu to nie vždy urobí dobre. Svedok uviedol, že bol naposledy v dome keď zomrel dedo, ešte tam bývala babka, možno v roku 2006, 2007 tam bol naposledy kým tam babka žila. Vtedy tam býval aj H., ale hlavne záležalo od práce, pretože robili v hore a keď robili v hore a robil s drevom, tak bol vždy u babky a tam býval a na víkend chodieval za družkou do D., alebo keď bolo voľno pršalo, záležalo aj od počasia. Tento stav trval určite dovtedy kým dedo žil ešte ako tak tie vzťahy fungovali také 3 roky pokiaľ dedo umrel a už potom to bolo na bode mrazu tie rodinné vzťahy. Zapríčinilo to dedičské konanie po dedovi, boli tam nezhody, nie každému sa páčilo ako to bolo podelené, napr. ani jeho matke sa to nepáčilo, že je to málo 100.000,- a tam začali tie nezhody, to bol asi taký hlavný problém. Keď odišla babka v dome bývali žalovaná s manželom ale on potom zomrel okolo roku 2007. Po smrti manžela žalovanej tam už asi H. F. nebýval, možnože tam párkrát prespal, ale tú izbu tam mal stále. Potom keď sa babka z toho domu odsťahovala, už do toho domu nikto nechodil a H. nechodil do domu, bol tam len za tým účelom, keď tam chcel bývať keď ukončil vzťah s priateľkou, tak sa chcel vrátiť do toho rod. domu, o tom vie od H., ktorý mu uviedol, že bol hore u E., že tam prespal jednu noc a že ho potom na druhý deň vyhodila, že čo bude robiť teraz a jemu sa nechcelo naťahovať po súdoch, tak krstná mama mu s tým pomáhala. Povedala nech ide na chvíľu bývať ku nej, kým sa to dorieši a rieši sa to už 11 rokov, 11 rokov je u krstnej. On iba to stále hovorí, že to bol rodičovský dom, alebo je to rodičovský dom, že mu bolo upreté tam bývať a že mal na to právo. On veľakrát o tom hovoril, že pôjde hore, že bude si robiť nárok, avšak nikdy k tomu nedošlo, ale veľakrát povie, žeby tam najradšej išiel a žeby si na to nárokoval. Uvádza mu len toľko, že keď sa stretli tak sa rozprávali a E., teda žalovaná mu povedala, že on tam už nemá čo robiť, že ona babku vyplatila, ale to vie len z úst H., osobne pri tom nebol. Svedok ďalej uviedol, že vie o konflikte medzi žalovanou a H. F. ku ktorému bola privolaná polícia. H. tam mal svoje osobné veci, kovadlina bola jeho, aj po dedovi tam zostalo kopy veci a keď tam E. zostala bývať sama, tak si automaticky privlastnila všetky veci, že sú ich. H. F. sa na dvor dostal, brána tam nie je, je zhozená a bolo to na humne a sú tam len drevené dvere na kľuku a tam zámok nie je, tam bola vždy dielňa čo mal dedo a tí jeho synovia, tam sa dalo hocikedy dostať. Bol vtedy doma keď prišli hore od E. a dovezli tú kovadlinu a H. povedal, že si bol pre svoju kovadlinu, konkrétne pri tom incidente nebol, len mu vravel, že zavolali policajtov, osobne tam nebol. Ako to prebiehalo keď prišli policajti nevedel, osobne pri tom nebol.

20. Svedkyňa P. M. D., dcéra žalovanej vo svojej svedeckej výpovedi uviedla, že celá tá situácia ktorá nastala v roku 2013 príchodom strýka H., keď sa objavil po 6 a pol roku, keď zomrel otec v roku 2007, odkedy nejavil absolútne žiadny záujem o nich, o nehnuteľnosť, nejak im nepomáhal, prvýkrát ho videla po tom 6 a pol roku. Nikdy neprišiel, nikdy sa nestaral, aj keď otec zomrel, bolo to v marci, odišiel po pohrebe, nikdy sa neukázal, pritom potrebovali pomoc, pretože otec zomrel v marci, bolo treba ešte kúriť, mali koňa, boli ešte deti a všetko to bolo na nich, zostali v šoku, že sú bez otca a nemal im kto pomôcť, ostali úplne sami. Otec zomrel z večera do rána mal zástavu srdca, takže vlastne každý bol z toho prekvapený. S H. F. po smrti otca kontakt nemali, on sa po pohrebe zobral a odišiel, tam úplne zhasol a s p. B., teda žalobkyňou, tam aký taký vzťah bol, pokým nedošlo k vysporiadaniu majetku, čo sa malo vyplácať a tam bola tá komunikácia okolo toho a tam sa tie vzťahy narušili. S p. B. bol do toho času dobrý vzťah, pokým nedošlo k nejakému deleniu majetkov a to bolo to po starkého smrti a potom po otcovej smrti sa riešilo už len vyplatenie tej nehnuteľnosti. Po smrti starého otca, teda keď ešte žil otec, tak v podstate ten vzťah s p. žalobkyňou bol dobrý, aj keď jej otec mal ku nej taký tvrdší vzťah, ale stále to bolo vyvolávané tými majetkovými vecami. Svedkyňa sa nevedela vyjadriť či po smrti otca jej matka navštívila H. F., či mala záujem sa s ním majetkovo vysporiadať. Uviedla, že mama bola u neho kde žil s priateľkou v D. Q. D., to vie len sprostredkovane, boli tam, chceli ho vyplatiť, mamina to chcela mať na poriadku a v podstate bolo jej len povedané, že o to nemal záujem. Keď sa H. F. zjavil z ničoho nič z čista-jasna, nepovedal predtým ani ako sa majú, či netreba niečo pomôcť, dom bol v hroznom stave, boli tam staré okná, zatekalo tam, fúkalo, bola tam zima. V tej nehnuteľnosti žili, ostali tam úplne sami, tým že mama tu nemala žiadnu rodinu, nemal im kto pomôcť, kebyže otec nemal také dobré meno, že mal veľa kamarátov, tak títo im pomohli, starali sa o koňa kým ho nepredali, alebo porobili im drevo, ale všetko bolo na nich, ako 14-ročná drevo rúbala, sestra, kúrili si sami, bolo veľmi ťažko a človek si myslel, že najbližšia rodina pomôže a cudzí im pomohli viac ako rodina a preto tam ani žiadne rodinné vzťahy nie sú, najmä sa to po smrti otca takto prejavilo. S p. žalobkyňou to bolo naštrbené už pred smrťou otca, bolo to kvôli majetkom, možnože mali ešte nejakú nádej, že im niečo pomôže H., ale nič, aj s tým, že otec mu pomáhal, že mu dal zamestnanie, pracoval s ním v lese, H. mu robil pilčíka a ako teda potom už videl, že táta už nežije a že už teda mu nemôže pomôcť, že už to

zamestnanie nebude mať, tak už nič neriešil a oni ani nemali vybudovaný žiaden vzťah. Pamätá si ešte keď bola dieťa a strýko H. prišiel z krčmy opitý a prišiel si pre dýku s tým, že ide niekoho zavraždiť a vlastne vtedy bol dom celý hore nohami a bránili mu aby tam nešiel, všetci ho držali, toto si ako dieťa zapamätala a toho bolo na knihu čo sa tam všetko stalo. Ešte za života otca, potom aj na otca vyťahol sekeru, keď sa v niečom nezhodli a mama to tam vtedy bránila. V dome žila odmalička, narodila sa tam a nepamätá si, žeby tam H. F. býval, on tam len prespával, keď mal len nejakú prácu u otca, keďže mu robil pilčíka a on býval u priateľky v D. a tým, že sa z lesov vracali neskoro a z ich dediny do Krásna nebol priamy spoj, tak vtedy prespával, tá práca v lese bola taká, že išli zavčasu ráno a vrátili sa neskoro večer, teda nemal priamy spoj, nemal auto, nemal sa tam ako dostať. Zdržoval sa tam podľa toho ako mali prácu, cez zimu to nebolo takmer vôbec, lebo v lese sa vôbec nepracovalo, niekedy teda ani cez víkend, to sa tiež nepracovalo, niekedy soboty, ale viac-menej nie. Keď zomrel starý otec mala 10 rokov žili tam so starkou a H. F. tam nebol, on tam prišiel iba vtedy, keď bola nejaká práca, prespal, išiel preč, starká mu uvarila a to bolo všetko. Prespával v takej malej miestnosti, že keď niekto prišiel tak tam prespával. Keď strýko H. tam chodil najčastejšie, tak on tam takto prespával a preto sa to bralo ako jeho izba, ako H. P.. Keď v roku 2013 H. prišiel do rod. domu keď večer prišla domov, tak H. tam bol a oni už spali. Keď prišla, tak vedela že tam je, pretože sestra jej volala, povedala jej že prišiel H., že ho pustila dovnútra, lebo ona nevedela, že čo má robiť, takže ho usadila v obývačke a tam aj nakoniec prespal. Zavčasu ráno H. začal kričať, že chce ísť kdesi preč, že ide ku starkej, teda ku jeho mame, on mal také dlhšie vlasy, chcel hrebeň, chcel osušku. Keď prišiel svedkyňa uviedla, že si myslí, že nemal žiadny kufor, lebo aj potom odišiel ku starkej, tak ako prišiel tak odišiel ku starkej a po ňom nezostali v dome žiadne veci. V podstate prišiel tak ako bol oblečený a tak aj odišiel, takto si to pamätá. Myslela si, vyzeralo to tak, že mal len nejakú hádku s priateľkou, že bola tam nejaká výmena názorov, že nemal kde prespať, takže prišiel k nim. Vôbec to nebrala tak, žeby tam chcel bývať. Vrátil sa v podvečerných hodinách, boli z toho celý ten deň takí paralyzovaní, že prišiel, bez ohlásenia, bez ničoho, po 6 a pol roku a predtým nebol žiadny záujem, mama mu povedala, že tam nemá miesto. On tam nadával oplzlo, lebo to je taký jeho bežný slovník, veď vy ešte uvidíte a také podobné vyhrážky, matka mu povedala, že sa tiež musí nejako brániť, že je sama žena s dvomi deťmi, že ona si tam ani nevie predstaviť, aby tam prišiel niekto cudzí, pretože on ju už pre nich cudzí človek po takom dlhom čase, medzi nimi nebol ani vybudovaný žiadny vzťah a po takom dlhom čase keď otec zomrel, sa tam neukázal. Po 6 a pol roku mali s ním žiť a keby boli aspoň predtým nejaké dobré vzťahy, ani predtým tam neboli dobré vzťahy, boli na bode mrazu. Tolerovala ho ako strýka, ale tam nebol nejaký dobrý vzájomný vzťah, tam prevládali taký nejaký rešpekt až strach, nemohla povedať ani ako dieťa nejaký názor, hneď bola okríknutá. Keď bol u nich v tom čase keď sa pracovalo, tak ich okrikoval a v podstate mali z neho strach. Mali k nemu taký určitý rešpekt, vykali mu, museli byť ticho keď tam bol, od neho nebolo nejakého milého ľudského slova, žeby si k nim ako k deťom vytvoril nejaký vzťah a teda mali z neho taký rešpekt celý život a tými incidentmi to sa úplne vystupňovalo, incident teda berie to, keď si prišiel si z tej krčmy pre dýku, vtedy bol dom celý hore nohami, s tým, že ide niekoho zabiť, vtedy ho tam ukludňovali všetci, starký ho tam držal, starká, otec, on bol taký odhodlaný a boli tam incidenty s jej otcom. Po tomto už od roku 2013 tam nebol, počas celého obdobia od toho roku 2013 až do toho incidentu z roku 2019, keď si prišiel pre kovadlinu ho tam ani nevidela, vtedy študovala, ale ani matka, ani sestra jej nehovorili, že by tam mal byť. Potom ako v roku 2013 odišiel sa podľa jej vedomostí vrátil ku starkej, ktorej sa kúpil náhradný dom z výplatku, ktorý jej vyplatili z dedičstva, dom bol kúpený za účelom toho, že tam starká bude žiť a žila tam aj vtedy, keď sa ten H. vrátil a ona tam bývala. Oni sa s ním nestretávali, nejakú vedomosť o ňom nemala, ale vídavala ho na tom dvore kde bývala starká, pretože je to hneď druhý dom pri hlavnej ceste pod obchodom, z autobusu to bolo vidieť, takže tam ho vídavala sa zdržiavať, ale inak s ním nebola v žiadnom kontakte. K zdravotnému stavu H. F. sa svedkyňa nevedela vyjadriť, iba z počutia, že mu púšťajú nohy, lebo pije lacný alkohol. V súčasnosti ho vídava pred obchodom sedávať, tam sú takí štamgasti, ktorí čakajú kto kedy uleje, nemá nejakú prácu, vysedáva tam, popíja si, poprípade ho vidí cez plot opretého, že pozerá a kedy aj od toho plotu na ňu kričal, škaredo jej nadával, vtedy išla aj s malou dcérou, oplzlými výrazmi jej nadával a bola vystrašená. Myslí si, že H. F. v súčasnosti je odkázaný na pomoc iných. Uviedla, že mama býva v uličke, ktorá je prudká, zdravý človek má problém vyjsť, jeho si ani nevie predstaviť ako by tam vyšiel, lebo chodí o barlách, zdravý človek má problém Vtedy keď prišiel pre tú kovadlinu, prišiel takým neohláseným spôsobom, vedeli, že mama by nemala byť doma, pretože vtedy mala pojednávanie, avšak nevedeli že bude doma sestra, tá však bola doma a je zavolala, že tam prišiel, že počula zvuk, hluk a že tam bol H. aj s bratrancom, synom A. B., úplne bola vystrašená, chcela ich zastaviť, že čo to berú, lebo tá kovadlina bola ich otcu, on mal koňa, on podkovy na tom si opravoval, H. nikdy nemal koňa, načo by mu tá kovadlina bola, otec si ju zabezpečil, začal sestre vulgárne nadávať do pí a ona medzičasom zavolala políciu, povedala, že prišiel strýko a

neoprávnene si zobral vec. Volala potom čo odišli, pretože to bolo veľmi rýchle, kým polícia prišla, tak už tam neboli, potom keď polícia prišla, toto vysvetlenie im podala, pretože matka išla na pojednávanie a potom spolu s policajntami išli za ním tam kde býval, aby to nejako vysvetlil, on tvrdil, že to je jeho.

21. Z pripojeného spisu Okresného úradu Žilina, odbor všeobecnej vnútornej správy, oddelenie priestupkov sp.č. OÚ-ZA-OVVS2-2019/032303/1115/SIM zabezpečeného súdom na návrh žalobkyne súd zistil, že Rozhodnutím pod uvedenou sp.zn. zo dňa 28.8.2019 správny orgán konanie voči H. F. vo veci spáchania priestupku proti majetku, ktorého sa mal dopustiť tým, že mal úmyselne spôsobiť škodu na cudzom majetku krádežou, keď mal dňa 10.5.2019 v čase okolo 8.00 hod. z rod.domu č.43 Lodno odcudziť z hospodárskej budovy železnú nákovu o hmotnosti asi 100 kg, ktorá nepatrila do dedičského konania, čím mal E. F. spôsobiť škodu vo výške 250,- eur zastavil, z dôvodu, že spáchanie skutku nebolo obvinenému z priestupku preukázané. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 3.12.2019.

22. Z odôvodnenia vyššie uvedeného rozhodnutia vyplýva, že správny orgán začal vo veci konať na základe objasňovacieho spisu OOPZ Kysucké Nové Mesto č. ORP-P-230/OPP-KNM-2019 zo dňa 8.7.2019, ktorý je súčasťou spisového materiálu. V správe o výsledku objasňovania priestupku zo dňa 8.7.2019 je uvedené, že na útvár PZ bolo oznámené spáchanie priestupku proti majetku, z ktorého je podozrivý p. H. F. za skutok, uvedený v bode 21 tohto odôvodnenia. Oznamovateľkou bola E. F. – žalovaná. Vo veci boli vypočutí oznamovateľka, H. F., L. B., Q. F..

23. V zázname o podaní oznámenia zo dňa 10.5.2019 E. F. je uvedené, že uviedla, že žije v rodinnom dome č. XX v obci C., kde je spolumajiteľkou z 9/10 a jej švagor H. F., momentálne bývajúci u svojej sestry A. B. .d. 130 je majiteľom z 1/10. Menovaná si všetky záväzky ohľadom dedičstva vyrovnala, avšak H. F. na to nepristúpil a tak je podané na súde o dedičské konanie medzi nimi. Dnešného dňa keď bola mimo domu, prišiel tam okolo 8.00 hod aj so synovcom L. B. a odniesol si z hospodárskej budovy železnú nákovu asi 100 kg, ktorá ale nepatrila do dedičského konania, nakoľko túto si zadovážil už nebohý manžel, táto je len jej majetkom.

24. V zázname o podaní vysvetlenia zo dňa 25.5.2019 H. F. je uvedené, že k samotnej veci uviedol, že oznámenie býv. švagrinej E. F. je podané účelovo a nezakladá sa na pravde, nakoľko majú dlhodobu nezhody ohľadom majetku čo rieši príslušný súd v Žiline. Skutočne dňa 10.5.2019 v čase okolo 8.00 hod. zobral svoju železnú nákovu (hmotnosť 100kg) z rodinného domč. XX C. v mieste trvalého bydliska, ktorého je stále spoluvlastníkom. Uviedol, že nákovu je jeho a zakúpil ju asi pred 15 resp. 20 rokmi, pričom za akú sumu si už nepamätá a nemá ani doklad. Ďalej uviedol, že v mieste bydliska má ďalšie náradie a veci, ale oznamovateľka mu bráni k príspevu k jeho veciam, čo však bude riešiť až po rozhodnutí súdu.

25. Zo zápisnice o prejednaní priestupku zo dňa 28.8.2019 súd zistil, že vyjadrenie H. F. je totožné ako v zázname o podaní vysvetlenia zo dňa 25.5.2019 a vyjadrenie E. F. ako svedkyne a poškodenej je totožné ako v zázname o podaní oznámenia 10.5.2019.

26. Podľa § 137 písm c) CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

27. Podľa § 70 Zák. č. 162/1995 Z.z.

(1) Údaje katastra uvedené v § 7 sú hodnoverné, ak sa nepreukáže opak.

(2) Údaje katastra, a to údaje o právach k nehnuteľnostiam, parcelné číslo, geometrické určenie nehnuteľnosti, druh pozemku, geometrické určenie a výmera katastrálneho územia, názov katastrálneho územia, výmera poľnohospodárskej jednotky alebo lesnej hospodárskej jednotky, alebo organizačnej jednotky, údaje o základných a podrobných polohových bodových poliach, údaje o bodových poliach, ako aj štandardizované geografické názvy sú hodnoverné a záväzné, ak sa nepreukáže opak. Záväzným údajom katastra nie je druh pozemku evidovaného ako parcela registra "E".

28. Súd prioritne skúmal naliehavý právny záujem žalobkyne v zmysle citovaného ustanovenia § 137 písm. c/ CSP na požadovanom určení, ktorý je základným procesným predpokladom úspešnosti určovacej žaloby (akou je aj žaloba v predmetnej veci) a dospel k záveru, že žalobkyňa má na požadovanom určení naliehavý právny záujem. Za toho právneho stavu, ktorý vyplýva z tvrdenia žalobkyne, že došlo k splneniu zákonných podmienok pre uplatnenie jej práva domáhať sa vrátenia daru, ktoré u obdarovanej – žalovanej - uplatnila výzvou zo dňa 24.2.2020, doručenou žalovanej dňa 28.2.2020, mala by byť žalobkyňa vedená ako vlastníka nehnuteľností, ktoré boli predmetom daru. Nakoľko obdarovaná – žalovaná jej neposkytla potrebnú súčinnosť pre zmenu zápisov vlastníckych práv k katastri nehnuteľnosti a naďalej je vedená ako spoluvlastníčka nehnuteľností, ktoré boli predmetom daru, domáhať sa zmeny údaju v katastri môže žalobkyňa iba listinou, ktorá bude právne relevantná pre iný zápis do katastra.

29. Súd sa preto ďalej zaoberal splnením zákonných podmienok pre vrátenie daru, ktoré predstavujú prejudiciálnu otázku k požadovanému určeniu.

30. Podľa § 628 ods. 1 Občianskeho zákonníka, darovacou zmluvou darca niečo bezplatne prenecháva alebo sľubuje obdarovanému a ten dar alebo sľub prijíma.

31. Podľa § 630 Občianskeho zákonníka, darca sa môže domáhať vrátenia daru, ak sa obdarovaný správa k nemu alebo členom jeho rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy.

32. Súd v konaní postupoval v zmysle § 191 CSP, podľa ktorého dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo. Rozhodnutie bolo vydané v súlade s ustanovením § 215 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

33. Súd na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že medzi žalobkyňou ako darkyňou a žalovanou ako obdarovanou došlo dňa 15.7.2008 k uzatvoreniu platnej darovacej zmluvy, predmetom ktorej bol podiel 1 vo vyššie uvedených nehnuteľnostiach, ktorého vlastníčkou bola v tom čase žalobkyňa. Predmetnou darovacou zmluvou darkyňa prenechala bezodplatne obdarovanej dar a táto dar prijala. Darovacia zmluva bola uzatvorená písomne a jej vklad bol povolený do katastra nehnuteľností. Pojmovými znakmi darovacej zmluvy sú predmet darovania, bezodplatnosť a dobrovoľnosť. V konkrétnom prípade boli splnené všetky uvedené zákonné podmienky platnosti darovacej zmluvy.

34. So zreteľom na to ako a čím žalobkyňa vo svojej výzve zo dňa 24.2.2020 skutkovo vymedzila dôvody, pre ktoré sa domáhala vrátenia daru je zrejmé, že za podstatnú považovala tú skutočnosť, že žalovaná ako podielová spoluvlastníčka predmetných nehnuteľností ako aj rodinného domu č.s. XX K. C. R. neumožňuje bratovi – blízkej osobe a členovi rodiny žalobkyne – ako ďalšiemu podielovému spoluvlastníkovi, tieto nehnuteľnosti užívať, bráni mu vstupu na ne a bývať v rodinnom dome, pričom brat je odkázaný bývať u žalobkyne, pričom ide zo strany žalovanej nielen k hrubému porušeniu dobrých mravov ale aj o porušenie spoluvlastníckych práv brata H. F.. Ako ďalší dôvod uvádzala podanie žaloby žalovanej o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, napriek vedomosti žalovanej o dôvodoch hodných osobitného zreteľa svedčiacich pre nezrušenie a nevyporiadanie podielového spoluvlastníctva, ktorými sú silná citová väzba brata na nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom dedenia po právnych predchodcoch a taktiež jeho neutešená bytová a životná situácia.

35. K zániku darovacieho vzťahu podľa § 630 OZ dochádza na základe jednostranného právneho úkonu darcu voči obdarovanému, ktorý hrubo porušil dobré mravy svojím správaním k darcovi, alebo členom jeho rodiny. Hrubým porušením dobrých mravov sa tu rozumie ich porušenie značnej intenzity, alebo ich sústavné porušovanie, a to či už fyzickým násilím, hrubými urážkami, neposkytnutím potrebnej pomoci a podobne. Právo darcu na vrátenie daru založené zákonom nemožno urobiť závislým ani od toho, ako obdarovaný naloží s predmetom daru. Z citovaného ustanovenia § 630 OZ vyplýva, že predpokladom úspešného uplatnenia práva darcu na vrátenie daru nie je akékoľvek nevhodné správanie sa obdarovaného, alebo len samotná jeho nevďačnosť, ale také správanie sa, ktoré s ohľadom na všetky okolnosti konkrétneho prípadu možno kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov. Negatívne správanie sa obdarovaného k darcovi alebo jeho rodine, ktoré treba posudzovať ako správanie sa v rozpore s dobrými mravmi, sa musí prejavovať objektívne, nestačí len subjektívny pocit a úsudok darcu. Právne vzťahy založené prevodom vlastníctva darovacou zmluvou zakladajú právny stav, ktorý má právnu istotu, požíva právnu ochranu s tým, že záväznosť z toho vyplývajúcu zmluvné strany na seba zobrali sami a dobrovoľne. K narušeniu tohto stavu už nemôže dôjsť zo svojvoľe darcu. Zachovanie dobrých vzťahov je vecou vzájomnej tolerancie účastníkov.

36. Súd postupoval v zmysle uvedených zásad a dospel k záveru, že v danej veci dôvody na vrátenie daru tak ako ich uviedla žalobkyňa vo svojej výzve zo dňa 24.2.2020 nie sú dané. Žalovaná a brat žalobkyne sú podielovými spoluvlastníkmi predmetných nehnuteľností, žalovaná v podiele 19/20 a brat žalobkyne v podiele 1/20, taktiež sú spoluvlastníkmi rodinného domu, žalovaná v podiele 9/10 a brat žalobkyne v podiele 1/10. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že brat žalobkyne H. F. sa stal podielovým spoluvlastníkom predmetných nehnuteľností po smrti svojho otca v roku 2003, avšak už od roku 1996 v dome pravidelne nebýval, málokedy chodil domov, nakoľko žil so svojou priateľkou v Krásne uviedla to sama žalobkyňa na pojednávaní a v dome sa zdržiaval nepravidelne, v závislosti od toho ako pracoval, takto to bolo aj po roku 2003 do roku 2007 keď zomrel manžel žalovanej, po ktorom podiel na rodinnom dome a pozemkoch nadobudla žalovaná. Dovtedy boli vzťahy v rodine dobré, vzájomne sa zhoršili po smrti manžela žalovanej z dôvodu majetkového vysporiadania v dedičskom konaní a potom sa už ako rodina nekontaktovali, nenavštevovali, čo taktiež bolo preukázané z výsluchu strán konania a svedkov. Žalovaná od smrti manžela (2007) dom užívala spolu so svojimi deťmi výlučne sama, bez toho aby brat žalobkyne prejavil záujem dom ako aj príahlé pozemky užívať a o tieto sa starať. H. F. po smrti manžela žalovanej od roku 2007 v dome už nebol, o dom a o žalovanú s

rodinou sa nezaujímal a neužíval ani príslušné pozemky a v tomto období ani nežiadal o umožnenie bývania, žalovanú nenavštevoval a ani ona ho nenavštevovala, nemala o ňom žiadne vedomosti ako žije a čo robí, neudržiavali žiadne vzťahy. Žalovaná vykonávala na dome opravy a úpravy a o H. F. sa taktiež nezaujímal, nakoľko sa spolu nekontaktovali nemala o ňom žiadnu vedomosť až do roku 2013 keď prišiel a začal sa domáhať bývania a potom ako mu to žalovaná neumožnila už opäť do domu a príslušných nehnuteľností nešiel s odôvodnením, že žalovaná sa mu vyhrážala policajmi a on to cez políciu nechcel riešiť, čo žalovaná popierala a uvádzala, že vtedy mu len povedala, že si nevie predstaviť, že by tam mohli spolu bývať, že pre neho ani nemá miesto. Privolanie polície v tomto čase súd nemal za preukázané. Za týchto všetkých okolností potom súd dospel k záveru, že nebolo možné od žalovanej spravodlivo požadovať aby v roku 2013 po 6 rokoch keď v dome brat žalobkyne vôbec nebýval, mu okamžite musela poskytnúť bývanie a keďže sa brat žalobkyne už ďalej bývania v dome ani nedomáhal, so žalovanou sa nekontaktoval čo mal súd za preukázané z výsluchu svedkov ako aj samotného H. F., súd nemohol vyhodnotiť, že na základe tohto jediného konania žalovanej ho žalovaná, ku dňu odstúpenia od darovacej zmluvy zo strany žalobkyne, úplne a trvalo vylúčila z výkonu všetkých práv a povinností ako podielového spoluvlastníka k rodinnému domu a k príslušným pozemkom, ku ktorým vôbec nebolo preukázané a ani len tvrdené, že by brat žalobkyne mal akýkoľvek záujem ich užívať, resp. obhospodarovať a žalovaná mu v tom bránila, keď prístup k pozemkom (záhrade) nebol ani žiadnym spôsobom obmedzený. V konaní taktiež nebolo preukázané, že žalovaná mala vedomosť o zdravotnom stave H. F., aké má zdravotné problémy, ani pred rokom 2013 a ani po roku 2013 keďže sa spolu nekontaktovali, nekomunikovali a ani nemal za preukázané a žalobkyňa to ani netvrdila, že by niekto z rodiny, napr. žalobkyňa žalovanú upozornila na jeho zdravotný stav a jeho odkázanosť na bývanie v rodinnom dome a správanie žalovanej napriek tomu dosiahlo takú intenzitu negatívneho správania, ktorá by zakladala dôvody na vrátenie daru. Pokiaľ žalovaná v roku 2019 podala na H. F. oznámenie o krádeži kovadliny, o ktorej tvrdila, že je jej, toto konanie súd nevyhodnotil ako konanie v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko žalovaná len realizovala výkon iného subjektívneho práva stanoveného zákonom. Pod výkon tohto subjektívneho práva stanoveného zákonom je nutné podradiť právo obracať sa so sťažnosťami na štátne orgány, rovnako ako aj právo podať trestné oznámenie. Súd ani podanie žaloby žalovanej na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva s bratom žalobkyne nevyhodnotil ako konanie v rozpore s dobrými mravmi, ktoré by zakladali dôvod na vrátenie daru daryni - žalobkyne. Ktorýkoľvek zo spoluvlastníkov sa môže v zmysle ust. § 142 OZ obrátiť na súd s návrhom na zrušenie a vyporiadanie spoluvlastníctva, v ktorom konaní súd pri rozhodovaní postupuje v zmysle uvedeného zákonného ustanovenia, pričom nie je viazaný návrhom na spôsob vyporiadania, vo výnimočných prípadoch hodných osobitného zreteľa súd nezruší a nevyporiada podielové spoluvlastníctvo, či takéto dôvody sú dané skúma súd v predmetnom konaní.

37. Súd na základe zisteného skutkového stavu a vyššie uvedených dôvodov dospel k záveru, že dôvody na vrátenie daru tak ako ich skutkovo vymedzila žalobkyňa vo svojej výzve zo dňa 24.2.2020 vzhľadom na všetky okolnosti daného prípadu nenapĺňajú podmienky ako sú upravené v ust. § 630 OZ a žalobu žalobkyne zamietol.

38. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

39. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

40. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

41. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa ust. § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP, žalovaná bola v konaní úspešná, preto jej súd priznal nárok na náhradu trov konania proti neúspešnej žalobkyne v celom rozsahu. O výške tejto náhrady bude rozhodnuté v zmysle cit. ust. § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde v Žiline.

Odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa

odatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 Civilného sporového poriadku).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 Civilného sporového poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (Zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).